

ПРОКУРАТОР ДЮІ ВИКОРИНЮЄ РЕКЕТІРСТВО

НЮ ЙОРК. — Прокуратор Дюї забрався енергійно до вичищення міста з генгстерів і рекетирів, які закоринилися навіть у міській адміністрації. Першим він потягнув до відповідальності повітового начальника Марінелія, закидаючи йому приписання на службу людей з кримінальною минулиною. Тепер Дюї покликав на переслухання біля 100 свідків, головню урядників, наставлених Марінелієм. Серед них він здибав уже 32 особи з кримінальною минулиною. Один з них, особистий шофер Марінелія, Фальсі, був навіть утікач від справедливості. Його шукала поліція, а він переховувався в Марінелія. Сподіваються дальших сенсаційних відкриттів.

АМЕРИКА ІДЕ ДО КОРПОРАТИВНОГО УСТРОЮ.

НЮ ЙОРК. — Стейтовий відділ комітету регулювання праці подав до відома, що власники фабрик і різних підприємств можуть також творити винні на тих самих правах, що робітничі юні, та в той спосіб за посередництвом комітету регулювання праці добиватися кращих умов для продукції.

НАЗНАЧЕННЯ ПРОФ. МАМЧУРА НА ВІДПОВІДАЛЬНЕ СТАНОВИЩЕ.

СЕЙНТ ПОЛ (Міннесота). — Проф. Степан Мамчур, роджений тут молодий українець, який тепер є головою соціологічного департаменту в кафедрі св. Томи в Сейнт Пол, Мінн., дістав назначення на члена комітету федерально-стейтового бюро праці. На цю посаду припоручив його заряд кафедр.

МУЗИЧНИЙ СВІТ УШАНУВАВ ГОФМАНА.

НЮ ЙОРК. — Музичний світ ушанував відомого на весь світ піаніста і композитора Гофмана концертом у Метрополітен Опера Гавз, з нагоди 50-ліття його музичної діяльності. На цьому концерті грав сам Гофман. Ювілят тепер має 61 літ. Перший раз він виступив з своїм концертом, коли мав 11 літ. Дрхід з цього концерту, що виносив \$22,000, ювілят призначив на поміч зубожілим артистам.

КРАДІЖ ЦАРСЬКИХ СКАРБІВ.

НЮ ЙОРК. — До галерії штуки в Ракефелд Сентер закрилися злодії і вкрали різні дорогі річі, що колись належали до московських царів. Вартість тих річей виносить \$25,000. Злодіїв сполошив один чоловік і вони не встигли закрести всіх річей.

РОЗКОЛЮЄТЬСЯ ЗЕМЛЯ.

ЛОС ЕНДЖЕЛЕС. — Біля Лос Енжелес, в Елісейському парку, розкололася „рухому гора” і створила глибокий отвір, який далі поширюється. Внаслідок цього провалу розсипався великий бетоновий міст, побудований на автомобільній шляху.

ЗАКЛИКАЄ КОНГРЕС, ЩОБИ ПРОСНУВСЯ.

ВАШИНГТОН. — Голова републиканського національного комітету, Гемилтон, виголосив через радіо промову, в якій закликав конгрес, щоб він проснувся і почав ухвалювати такі закони, які згідні з американською демократією. Він говорить, що коли уряд і приватна ініціатива не зуміють розв'язати нинішніх економічних труднощів, то тим вони засудять демократію на смерть і підготують шлях диктатурі.

ДОМАГАЄТЬСЯ СКРІПЛЕННЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ АРМІЇ.

ВАШИНГТОН. — Секретар Вудрінг зробив доклад президентові Рузвельтові і сказав, що Америка повинна скріпити свою армію і флоту. Бо хоч американська воєнна сила велика, то в обличчі величезних зброєнь інших держав Америка мусить збільшувати її, щоб заховати безпеку і мир для американських громадян.

КАЖЕ, ЩО ДЕМОКРАТІЯ ДЛЯ БРАЗИЛІЇ ЗАТЯЖКА.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО. — Бразильський міністер справедливості, Франціско Кампос, сказав, що офіційно Бразилія є корпоративна держава і як така є ворогом комунізму та надмірного лібералізму. А інший високий бразильський урядовець заявив, що Бразилія мусіла ступити на той шлях тому, що демократія для бразильського народу занадто складна і тяжка. Щоб демократія могла успішно працювати, то потрібно, щоб маси вміли холодно розбирати суспільні справи, а не давали захоплюватися пристрастям.

ДЕ ШУКАТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Як забезпечити родину, в про нормальні й добрі часи. Якеж тепер має орієнтуватися звичайна людина в таких складних справах, як вона може знати заздалегідь про такі наглі зміни? І як вона має забезпечити себе й свою родину проти всяких несподіванок? Чи може інвестуванням своїх тяжко зарплатованих грошей наприклад у шерах, у спекуляції на біржі, яка випрохуватиме тільки двох останніх місяців змела біліони людських грошей потягає багато людей. Є шей? Правда, принама скорого зароблення грошей потягає багато людей. Є між ними багаті, але є і мільйони таких, що тяжко працюють на гроші і розпоряджаються малими й обмеженими матеріальними засобами. Нагальні й надзвичайні великий спад цін вартісних наперів на біржі показує наглядно, що для людини з малими матеріальними засобами немає місця, і така людина не може там шукати забезпечення для себе й для своєї родини в спекуляції.

Деж тоді шукати забезпечення? У першій мірі в життєвій забезпеченні певної, знаної, та впрохувати довгих літ випробуваної організації. До таких організацій належить теж Український Народний Союз. Тут ми дістанемо певне забезпечення, тут наші вложені гроші не підлягатимуть ніякому ризику. Бо Союз сповняє і виконує для нас подвійну роль. Він дає нам не тільки певне забезпечення, але він є для нас також такою фінансовою установою, де інвестиція наших грошей є певна й забезпечена. Коли ми вкладаємо гроші в у діли, то мусимо рахувати на те, що не тільки можемо не заробити нічого, але ще й стратити те все, що інвестували. А вкладаючи гроші в забезпечення в У. Н. Союзі, ми маємо відразу певність, що не тільки дістанемо те все, що ми вложили, але на випадок смерті наша родина дістане навіть те, що ми тільки думали вкласти, а ще зовсім не вложили.

НАВІТЬ В ОПЕРАЦІЙНИХ САЛІ ДЕМОНСТРАЦІЯ.

У клініці дитячих хворіб проф. Міхаловича в Варшаві трапився такий випадок: Асистент проф. Міхаловича, нострифікант д-р Альтерман з Білостоку, мав перевести операцію в дитини. Д-р Альтерман, приготований уже до операції, убрав маску й рукавички. Дитина лежала на операційному столі. Тут нараз вдерлася на операційну салю група „оленерівців”, що кинулися з палицями на д-ра Альтермана, зірвали з нього маску й кріваво його побили, викрикуючи притім проти жидів. На клініці зчинився переполох. Жінки мліли, а діти плакали! Міхалович поїхав до міністерства обвісти повідомити про подію.

АВАНТУРНИК З СОКИРОЮ В ТЕАТРІ.

В жидівському Новому Театрі у Відні під час вистави зчинявся якийсь три глядачі, що сиділи в перших місцях, бучу. Жидівська публіка гадала, що до театру впали „оленерівці”. Зчинився переполох. На середину театру кидали крилами й лавками. Частина присутніх почала втікати. При тім виникли з салі й авантюристки. Тоді один з них вернувся з сокирою в руці. На його вид саль нараз опустіла. Надбігла поліція, але крім ранених двох авантюристів та одного глядача на салі вже нікого не було.

ОБОВ'ЯЗОК ВІЙСЬКОВОГО ВИШКОЛУ В СЕРЕДНІХ ШКОЛАХ.

Міністерство освіти в Варшаві видало обіжник про військовий вишкіл та фізичне виховання в середньому шкільництві, як у гімназіях так і в ліцеях. Військовий вишкіл обов'язує також жіночу молодь. До шкіл, що не мають виваліфікованих учителів гімнастики, прийдуть до ведення вправ офіційні.

ПАНИ-ЗЛОДІЇ ОБИКРАЛИ СЕЛЯНИНА У ЛЬВОВІ.

Недавно приїхав до Львова один селянин з Долинщини. Мав справу до суду. Всі до трамваю й запитався кондуктора, де у Львові адвокати. Це почули якесь два „пани”. Вони відразу зрозуміли, що селянин мусить мати трохи грошей коло себе. Як тільки доїхали до стації, де селянин мав висідати, оба „пани” також рішилися висідати. Один з них виходив з трамвая перед селянином, а другий за ним. На раз той, що йшов наперед, згубив велику мошонку з грішми. Селянин зігнувся, щоб піднести мошонку, але було вже запізно. Мошонку підніс „пан”, що пхався до виходу поза селянином. Ще й погрозив селянинові, щоб нікому про це нічого не зрадив. Та на тротуарі приступив до них той, що згубив був мошонку, і загрозив поліцією, якщо не погодиться якійсь на особисту ревізію. Зайшли всі разом до складу дерева й там під час „ревізії” ніби-пошкодований забрав 18 зл. у селянина й відійшов. Для спокою другий „пан” подарував селянинові мошонку з грішми, що її підніс був у трамвая, а самий також чимсь скорше відійшов. Боячись, щоб справді це не прийшла поліція, селянин з мошонкою „пана” з трамвая перебіг кілька вулиць і аж за якийсь час погнався до мошонки, скільки там гроша. Побачив — замість грошей — звичайний газетний папір!

ВІДТЯГА ГАЛУЗЬ ДЕРЕВА ВБИЛА ЖІНКУ.

В Павлокомі, повіт Березів, Андрій Ланчак зрізував галуззя з придорожної верби. В одній хвилині падаюча галуз'я ударила в голову перехожу 67-літню Еву Соколиківу так, що вона згнулася на місці. Ланчак не бачив Соколиківу, а Соколиківу — корткору й глуха — не здавала собі справи з небезпеки, що їй грозила.

КОГУТ ВИДОВБАВ ДИТИНІ ОКО.

Перед кількома днями Войнарі в Лодзі запізнали своїх господарів Марандів за відшкодування, бо когут Марандів видовбав око дволітньому синові Войнарів. Батьки заявили в позові, що їх дитина втратила 50% здібности до праці й вимагали або одноразової відплати 3,000 зл. або досмертної пенсії по 5 зл. тижнево. Цю справу розглядав окружний суд. Адвокат позивачих поставив внесення, щоб дитину оглянув судовий лікар; требаб ствердити нездібність до праці дитини. Адвокат запізваних заявив, що за згаданий випадок нинувати тільки родичі дитини. Тому требаб відкинути скаргу. Суд зарядив покищо лікарські оглядини дитини.

ЗА ПОДПІ ЗПЕРЕД 19 ЛІТ.

У Відні арештували адвоката д-ра Буксбаума, що за часів Белі Куна на Мадярщині був членом трибуналу в Будапешті. Якщо Буксбаума видадуть мадярам, чекає його кара смерті.

ПОКІНЧИВ З ЖИТТЯМ, БО ЙОМУ ЗГІНУЛА КОРОВА.

У Водосєяні, коло Скольного, повисівся 60-літній Ярема Максимів. Причиною цього самогубства було те, що в нього здохла єдина його корова. Не маючи виходу з нужди, Максимів рішив померти.

ПАНІ-ЗЛОДІЇ ОБИКРАЛИ СЕЛЯНИНА У ЛЬВОВІ.

Недавно приїхав до Львова один селянин з Долинщини. Мав справу до суду. Всі до трамваю й запитався кондуктора, де у Львові адвокати. Це почули якесь два „пани”. Вони відразу зрозуміли, що селянин мусить мати трохи грошей коло себе. Як тільки доїхали до стації, де селянин мав висідати, оба „пани” також рішилися висідати. Один з них виходив з трамвая перед селянином, а другий за ним. На раз той, що йшов наперед, згубив велику мошонку з грішми. Селянин зігнувся, щоб піднести мошонку, але було вже запізно. Мошонку підніс „пан”, що пхався до виходу поза селянином. Ще й погрозив селянинові, щоб нікому про це нічого не зрадив. Та на тротуарі приступив до них той, що згубив був мошонку, і загрозив поліцією, якщо не погодиться якійсь на особисту ревізію. Зайшли всі разом до складу дерева й там під час „ревізії” ніби-пошкодований забрав 18 зл. у селянина й відійшов. Для спокою другий „пан” подарував селянинові мошонку з грішми, що її підніс був у трамвая, а самий також чимсь скорше відійшов. Боячись, щоб справді це не прийшла поліція, селянин з мошонкою „пана” з трамвая перебіг кілька вулиць і аж за якийсь час погнався до мошонки, скільки там гроша. Побачив — замість грошей — звичайний газетний папір!

ВІДТЯГА ГАЛУЗЬ ДЕРЕВА ВБИЛА ЖІНКУ.

В Павлокомі, повіт Березів, Андрій Ланчак зрізував галуззя з придорожної верби. В одній хвилині падаюча галуз'я ударила в голову перехожу 67-літню Еву Соколиківу так, що вона згнулася на місці. Ланчак не бачив Соколиківу, а Соколиківу — корткору й глуха — не здавала собі справи з небезпеки, що їй грозила.

КОГУТ ВИДОВБАВ ДИТИНІ ОКО.

Перед кількома днями Войнарі в Лодзі запізнали своїх господарів Марандів за відшкодування, бо когут Марандів видовбав око дволітньому синові Войнарів. Батьки заявили в позові, що їх дитина втратила 50% здібности до праці й вимагали або одноразової відплати 3,000 зл. або досмертної пенсії по 5 зл. тижнево. Цю справу розглядав окружний суд. Адвокат позивачих поставив внесення, щоб дитину оглянув судовий лікар; требаб ствердити нездібність до праці дитини. Адвокат запізваних заявив, що за згаданий випадок нинувати тільки родичі дитини. Тому требаб відкинути скаргу. Суд зарядив покищо лікарські оглядини дитини.

ЗА ПОДПІ ЗПЕРЕД 19 ЛІТ.

У Відні арештували адвоката д-ра Буксбаума, що за часів Белі Куна на Мадярщині був членом трибуналу в Будапешті. Якщо Буксбаума видадуть мадярам, чекає його кара смерті.

ПОКІНЧИВ З ЖИТТЯМ, БО ЙОМУ ЗГІНУЛА КОРОВА.

У Водосєяні, коло Скольного, повисівся 60-літній Ярема Максимів. Причиною цього самогубства було те, що в нього здохла єдина його корова. Не маючи виходу з нужди, Максимів рішив померти.

ДОМАГАЮТЬСЯ ПОВНОГО СПОЛЬЩЕННЯ ШКІЛ

ЛЬВІВ. — В днях 13 і 14 листопада відбувся у Львові зїзд „Товариства Школи Людовей”, що то, як відомо, веде від десятків літ польщення українських земель головню при допомозі приватних польських шкіл, закорон, бібліотек, відчитів, як теж допомагаючи будові капличок і костелів. Зо звіту видно, що Т. Ш. Л. відкрило багато нових шкіл та зачало будову 17 нових „домів людових”. Звіт подає, що поляки мають тепер у Галичині, себто на чисто українській землі, 600 костелів і каплиць, а тепер будують 40 нових костелів і каплиць. Зїзд заявився за те, щоб влада скасувала юліанський календар, щоб тим чином „зменшити конфлікти між польським та українським населенням”. Зїзд підкреслив ще й те, що кожна школа в Польщі мусить бути польська, себто її дух мусить бути польський і польська має бути викладава мова. Замітне, що польська влада вислала на зїзд своїх офіційних представників, між якими були навіть представники від армії.

РУМУНСЬКА КНЯЖНА ПРО УКРАЇНСЬКІ СПРАВИ.

ЛЬВІВ. — Кореспондент „Діла” з Букарешту подає про нову політичну організацію в Румунії „Фронт націонал роман”, на чолі якої стоїть жінка, княжна Л. Г. Караджа, що є лікаркою, летункою і письменницею. Цікаве те, що вона є проти російських посягань на Україну. В своїй брошурі „Манджурія”, обговорюючи справи на Далекому Сході, вона виразно заявляється за створення української самостійної держави над Дністром та згадує про українську силу в Манджурії, що загрожує Советам. Вона ствердить, що створення самостійної України буде теж в інтересі Румунії. І заявляється проти тої румунської політики, що береться асимілювати українців.

УКРАЇНА НА ФІЛЯТЕЛІСТИЧНИЙ ВИСТАВІ.

БРАТИСЛАВА (Чехословаччина). — На відбутій чехословацькій філятелістичній виставі Україна була заступлена двома збірками: Л. Лішки з Праги, що одержав срібну нагороду, й Е. Вирового, що була виставлена поза конкурсом.

ЮВІЛЕЙ ПАТРІОТА.

УЖГОРОД. — Дня 24. жовтня повитало українське громадянство Закарпаття о. д-ра Василя Гаджегу, пралата греко-кат. епархії, з 50-ліття його священства. Ювілят є попри о. Августина Волошина найбільш заслуженим духовником Закарпаття. Є він просто втіленням ідеального духовника. За його наукову діяльність Наукове Тов. ім. Шевченка у Львові вибрало його своїм дійсним членом. Ювілят признавався сміло й отверто до українства ще в передвоєнних часах і говорив уже тоді демонстративно по українськи. На тім видержав і до часу, коли Закарпаття відродилось.

ПІДУТЬ НА ЗНАЧНІ УСТУПКИ.

ЛОНДОН. — Прибули до Лондону французький прем'єр Шотан і французький міністер справ закордонних Делбос, щоб конферувати з британським урядом у справі Німеччини. Ніхто не криється з тим, що Франція й Англія уже згодні піти Німеччині на руку у справі колоній, як теж у тому, щоб не робити їй перешкод, коли захоче турбуватись долею німців в інших краях особливо в Чехословаччині.

НЕВДАЛИЙ АТЕНТАТ.

КАІРО (Єгипет). — Гусейн Абдул Кадер, літ 20, член націоналістичної організації „Зелені Сорочки”, стріляв чотирма наворотами до прем'єра Муштафа Нагаса, коли той їхав на політичне віче, але стріли хилили. Стріли походили від одного з опозиції до режиму Нагаса, якому закидають, що не дбає за край і ломить конституцію.

ФРАНКО ЗАПОВІВ НОВУ БЛОКАДУ.

САЛЯМАНКА (Іспанія). — Генерал Франко заповів, що готовий до нової офензиви, але перед нею визнає іще червоний уряд до здачі. Він теж проголосив блокаду, себто заборону доїзду кораблів до еспанських пристаней. Та назагал уважають цю блокаду „паперовою”. Кажуть, що Франко не має такої скількості кораблів, щоб можна було цю блокаду здійснити.

ЯПОНИЯ ПРОСТЯГАЄ РУКУ.

ШАНГАЙ. — Японський амбасадор для Китаю заповідає, що коли Китай схоче тепер піти на згоду, то Японія буде в мирних переговорах „великодушною”, як тільки Китай закине протияпонську пропаганду і буде проти комунізму.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ПО АМЕРИКАНСЬКИ.

Президент Рузвельт прийняв почесне предсідництво в комітеті для відсвяткування десятиліття існування Крайової Конференції Жидів і Християн.

Президент Рузвельт буде в цьому комітеті як протестант, бо другим співпредсідником буде проф. Карлтон Гейз, католик, та Роджер В. Штраус, жид. Мають вони організувати цілу кампанію конференцій для поширення релігійної терпимості між протестантами, католиками й жидами.

За рівне трактування всякої релігії стоїть Америка. Тільки небагато країв іде за американським звичаєм. Є багато країв, у котрих дається перевагу якійсь одній релігії, себто дається їй перевагу, чи першенство над іншими віра-ми. В комуністичних краях і нацистичній Німеччині вірність державі признають за віру й тому більше або менше переслідують справжні релігії.

ЕВАНГЕЛІЄ ЗА СВЯТИМ МАРКСОМ.

Помер недавно Вільям Монтомері Бравн, бувший єпископ протестантської єпископальної церкви.

Цього Бравна скинено колись за становища єпископа за те, що він написав книжку „Комунізм і християнство“, в котрій доказував, що засади християнства в своїх консеквенціях мусять логічно вести до засад комунізму, як їх пропагував Карло Маркс.

Показується, що не всі люди доходять до комунізму з Карла Маркса. Деякі люди доходять до Карла Маркса з св. Письма.

Зрештою можна би спитатися: чи справді св. Письмо винуває за те, що єпископ Бравн став комуністом і чи справді винуватий за те Карло Маркс, що інші стали комуністами? Чи почин справи в Карлі Марксі або в св. Письмі, чи такі в Вільємі Бравні, чи в інших людях?

ЧИ ВІЗЬМУТЬ?

Вільям Бравн у своїм заповіті записав майже весь свій маєток комуністичній партії. Кажуть комуністи, що релігія це дурман для народу.

Чи візьмуть вони гроші, що походять з релігії? Чи скажуть, що вони не візьмуть грошей з дурману для народу? Чи може скажуть, як цей римський цесар, що від грошей не чути, з чого вони походять?

ЧОМУ НЕМА ГРОШЕЙ.

Американські газети рознесли вістку, що декан російської православної катедрі на 97-мій вулиці в Нью Йорку почав сам направляти дах катедрі. Цей дах, кажуть, потребував направи вже довгий час, і заряд катедрі віднісся публічним закликом до збірок на цю ціл. Фонди не прийшли, і тоді декан катедрі взявся направляти дах сам, мовляв, з нараженням власного життя.

Тепер нема сумніву, що як люди побачать декана на даху, поспіляють жертви. Та покищо можна би спитатися: чому саме не було відгуку на перший заклик заряду катедрі?

Чи тому, що ці прихожани навчені практикою, щоб такі видатки покривали не вони, а російський уряд? Чи нема в цій фінансовій незарадності російської православної церкви наслідків опирання на допомогу російської держави?

ВАРТИСТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ ПРИЯТЕЛІВ.

Не менше цікаво було би знайти відповідь на інше пи-

тання, причетне до цієї самої справи. Як звісно, російські православні круги мають багато приятелів серед багатой американської класи. Чому ж тепер ці круги, які часто щедрою рукою помагали російській православній місії, не посягнули тепер у кишеню?

Чи може тому, що ці круги стояли за російську православну місію, як довго за цю місією стояв потужний російський уряд, а як цього уряду не стало, то не стало для церкви престижу потуги й відпали всі приятелі, які тільки за ту потугу й дбали?

Чи нема теж між тими приятелями багато людей, що попирали російську православну місію, за котрою стояв царський уряд, бо в цей спосіб сподівалися робити з царським урядом різні бізнеси? Чи не пішли ці круги тепер від російської церковної місії до російської большевицької місії, котра нині роздає бізнесові фавори?

Що варт такі приятелі?

ДАРМ, АЛЕ ЗА ЗАПЛАТОЮ КОШТІВ.

„Вол Стріт Джорнел“ оповідає про одного мурина-проповідника, котрий виголосив проповідь про те, що в його церкви спасення доступне й безплатне для всякого! Як проповідник закінчив свою проповідь закликом до збірки, один з парохіян спитався проповідника: „Парсон, я чув, що в нас спасення даром, як вода, що всякому вільно пити“.

„Спасення вільне всякому, брате Смит“, відповів проповідник. „Спасення даром, як вода даром; але як з джерела до вашої хати треба провести рури, то ви повинні заплатити за рури“.

ЯКЩО ВИ ЩЕ НЕ ЧИТАЛИ БЕЗСМЕРТНОЇ ПОВІСТІ МИКОЛИ ГОГОЛЯ

ТАРАС БУЛЬБА

ТО МАЄТЕ ТЕПЕР НАГОДУ ДІСТАТИ ТІ ЗА 50 ЦЕНТІВ.

Перед читачем цієї повісті великого письменника встает в цілій своїй величчю українське козацтво, з його героїською боротьбою проти ворогів, з безмежною любов'ю до рідного краю, з їх безнадумною посвятою себе й усього найдорожчого. — Повість прикрашена 10 ілюстраціями.

„Ну, давай на п'ястукі!“ — говорив до сина Бульба, засукавши рукави.

(Ілюстрація до повісті Миколи Гоголя: ТАРАС БУЛЬБА).

Замовлення шліть на адресу:

„SVOBODA“

81-83 Grand Street, (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.

ГАЙДАМАКИ

Історична повість Данила Мордовця

Що ви знаєте про ГАЙДАМАЧИНУ, визвольний рух селянських мас, що виповнив мало що не ціле вісімнадцяте століття історії правобережної України? Чи лише те, що передали наші національні вороги, тогочасні польські хронікарі?

Як знаєте більше цього, як знаєте про неї й від українських істориків, то чи не хотіли б ви пережити ці величезні події, які наші батьки лишили нам на вічну пам'ятку? Чи не хотіли б ви немовби самі бути учасниками масового зриву українського селянства проти своїх гнобителів?

Український повістяр Данило Мордовець написав з такою ціллю повість ГАЙДАМАКИ, і в ній показує, як пасивний робучий елемент, що знав тільки плакати й нарікати на свою незавидну долю та вичкувати від інших спасення для себе, починає зриватися в обороні своїх прав, за свою правду й волю.

До повісті додано: 1) передмову про життя й діяльність автора; 2) історичний нарис про Гайдамачину зпід пера українського публіциста Миколи Голубця.

ОБІ ЧАСТИНИ РАЗОМ В ОДНІЙ ТВЕРДІЙ ОПРАВІ З ГАРНОЮ ВІНЕТОЮ \$1.00.

Шліть замовлення до:

„SVOBODA“, 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

У ПОПОЛУДНЕВІЙ ШКОЛІ.

Учитель питається одного з учеників:

— Що? Ти не знаєш, з чого роблять ковбаси?

Учень мовчить.

Учитель: Ти того не знаєш? Таж твій майстер є м'ясар!

Учень: — Я це знаю, лише не можу сказати.

Учитель: — Чому?

Учень: — Бо майстер бив мене!

БАЛАЧКИ ПРО УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ І БІБЛІОТЕКУ

Золоті мрії.

Перебудова музейного будинку в Стемфорді скінчена. Дві великі виставові зали з камінною підлогою, зі стінами, покритими грубим полотном (можна забивати і витягати гачки і сліду не лишають); великі вікна звернені до півночі, щоб краски виставлених річей не поховали під прямими проміннями сонця.

Перша, менша зала, це буде зала слави України. Замала, щоб помістити всю нашу славу тисяч років; алеж бо й трудно зібрати пам'ятки такої слави. Скільки разів топтали Україну вороги, скільки пожеж перегуло над нею, скільки злодійських рук нищили в ній без стриму! Чого не знищила війна і руїна, те розхалили добрі сусіди, черехрестили своїм імям і втілили у свою власну славу. Дещо заховалося в музеях і приватних збірках на батьківщині, і там йому місце. Ми можемо збирати лише кришки. Тому зала слави невелика; але в ній, як сонце в краплі роси, відібємо тисячу літ історії України.

Маємо моделі дев'яностолітнього Софійського Собору і Золотих Воріт; може дістанемо дещо з розкопів княжих гробів, церков і городів. До старих карт „Козацької Землі“ і гравюр додамо одну-дві козацькі шаблі, пістолі, кинджали й бодай репродукції булави та бунчука. Як гарно будуть виглядати під ними універсали, писані перед 200 роками рукою гетьманів Івана Мазепи й Івана Скоропадського! Там примістимо й ті рукописи та стародруки з 16, 17 і 18-го віку, що ось лежать у нас на полиці. Придбаємо кілька ікон, мальованих нашими майстрами десь тоді, коли „Мейфлавер“ вибрався в дорогу до Америки. Монахи, що писали ті книги і мальовали ті образи, що „думали і читали“ у келіях тоді, коли їх брати воювали, це також частина образу нашої слави. Від наших борців двадцятого віку знад Дністра і Дніпра роздобудемо пам'ятки останньої визвольної боротьби українського народу. Над усім тим Архипенкове погруддя Шев-

ченка, з суворим, повним твердістю, непохитної віри, лицем, спрямовує нас, приказуючим рухом руки, в будучність, де жде на нас „своя правда і сила і воля“.

Друга зала, втретє більша, це буде зала щоденного українського життя на землях батьківщини й на еміграції, зала труда і радості і краси українського життя. Цю вже легше заповнити, бо хоч злидні затирають сліди слави, то не було, і дасть Бог, не буде такої руїни, щоб не поросла свіжими і гарними паростками здорового життя. Ми живемо; із забутого кореня давніх віків, із зерен, нанесених з минулими, відроджуємося, здобуємо місце під сонцем, ростемо і кріпшаємо. Не трудно буде назбирати зразків цього життя, бо воно розсипує їх щедро довкола.

З тих зразків зложимо образ України й українців. Як тло образу послужать нам малюнки, світлинки (фотографії) й образи батьківщини та ознаки природних багатств українських земель. На тім тлі розмалюємо в першу чергу образ українського села (ми 90% селянська нація!); моделі й образи церков і сільських господарств; діярами (рисункові зображення) розвою або занепаду господарства; моделі господарського знаряддя; народна ноша, така багата в краски і форми; світлинки народних звичаїв і обрядів; предмети, вживані при святкових нагодах; знайдеться спосіб змалювати і терпіння села й його організацію для самооборони і самозбереження (релігійний, економічний, просвітний, спортивний рух на селі). Це буде коріння і пень дерев українського життя. Галузям і листям будуть труд ремісництва й інтелігенції: ремесло, що поволі і з трудом скидає з себе чужу поволуку; торгівля, що має вже свою історію, а тепер починає по-важно загрожувати жидівській дрібній торгівлі на українських землях; рідний промисл (фабричне виробництво), що щойно в пеленгах, пробує своїх сил; рідна школа, наукові товариства, преса, і видавництво, центра-

лі різних релігійних і світських організацій. Над усім тим, як цвіт на дереві, творі наших мистців: письменників, малювників, різьбарів, музик.

Буде і відділ для віток, що відчайнулись від українського життя і запустили коріння в чужих землях. І тут змалюємо призьбленими річками, світлинами, мапами і діярами, як ті вітки, в лісі чужого життя, під чужим, незвичним, часом ворожим небом, з малих початків розросталися в силу. На тім образі буде видко не тільки тверду, завзяту працю української еміграції в Америці і в інших далеких чужинах, але й ті ниточки, що з різних кінців землі збігаються всі в одно місце, в Україну, і вляжуть еміграцію з батьківщиною.

В ось-такій Музей уведемо тих, що молодими вийшли з українських сіл і міст і мабуть уже ніколи не повернуться до них, і скажемо: дивіться і відсвіжуйте спогади молодості; дивіться не на свою лише рідну хату, а на образ цілого вашого народу і краю, в котрім ви і ваша хата були як стебло травиці на широкій галяві; чи шкода вам жертв і труда, що ви віддали тому народові і тій країні? Уведемо і тих дітей українських, що ніколи не бачили батьківщини, і скажемо: дивіться, якого ви давнього і доброго роду; дивіться, як тяжко цей рід бореться за місце під сонцем; чи ви, молоді і сильні, не приложите рук до праці батьків? Уведемо і чужих і скажемо: дивіться, це Україна і українці, яких варто пізнати. Ви вірите в права людини і багато про них говорите; а ось вам свіжа тема, котрої ви не знали, або, знаючи, промовчували.

Добре прасти ниточку золотих мрій. Та не завадить знати, як на це прядиво дивиться тверда дійсність. Про це другим разом.

О. Лев Чапельський.

— Дорогенький, принаймні, що хочеш оженитися з мною лише за грошей?

— Деж там, серденько! Я сумніваюся, чи взагалі що останеться, як поплачимо мої довгі...

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

КОЛИ ГЛЯДЖУ НА МОЛОДЬ.

Доводилось мені бути на Листопадів Святі в Бейоні, Н. Дж., куди я поїхав відвідати своїх старих приятелів, михоходом кажучи, ще й завзятих Союзівців. Та не про них хочу згадувати, хоч бачив там їхню працю і її цінну високу. А піднесу в першу чергу те, що саме свято відбулось у великому порядку, з доброю програмою і збіркою на Рідний Край. А далі зазначу, що особливо молоді взяли мене за серце. І то як їм деклямації так і спів. Як я слухав щепетання тих молодих хористів, то пригадався мені у той Листопадів День слова нашого поета М. Костишина, що:

„Хочеться жити,
Слухати ці звуки журливіх пісень.
Мріями далеко сайами бродити,
Надіями віру в силу покріплити.
Про долю народу, про волю днів!“

Михайло Беля,
Асторія, Л. Ай.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Бізнесмен. — Як Ви бізнесмен, то й пишете по бізнесовому. Ви пишете про бізнес так, як наші говорять чи пишуть про політику. Слова й побажання. Те все. Певно, що добре булоб, як би ми мали і це і те. Але рушіть справу тоді, коли не будете тільки піддавати, що нам треба того чи цього, але коли разом доможете розв'язати справу. Що це значить „я піддаю думку“? Таких думок можна висипати тисячами, як з рукава. Та коли маєте якусь думку, то подумайте теж над тим, як її можна перевести в життя. І тоді піддавайте „народові“. А коли так тільки кидається думками, і то ще в бізнесових справах, то цього користи не буде.

М. Б., Асторія, Л. Ай. — Певно буде допис про це свято, то годі потім іще раз передавати про те, хто говорив чи співав і т. п. Тому подаємо коротко тільки те, що написали про молодь.

СВЯТКУЮТЬ НЕВДАЛИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЗАМАХ.

Кінцлер Гітлер у товаристві генерала Германа Герінга веде парад, якою відсвятковано історичний національний соціалістичний марш до Мінхена 9-го листопаду 1923-го року, так званий пиварняний замах („бір гале пуч“).

Нацисти тоді були ще малою групою, з блідими соціалістичними нахилами, а виразними антисемітськими настроями. Вони були дуже ворожі до німецької соціалістичної партії й республіканської конституції Німеччини. „Пиварняний замах“ улаштували Гітлер і генерал Людендорф. Замах не вдався, і Гітлер був засуджений на 5 літ тюрми (присуд скорочено).

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ
В АМЕРИЦІ

РАЧЕСТЕР, Н. Й.

Листопадове Свято.

В неділю, 31 жовтня 6. р., ввечері, відправив у тутешній українській греко-католицькій церкві о. Турула паннахиду за поляглих борців. На паннахиду прибула численна українська публіка. По скінченні її о. Турула виголосив коротку проповідь, у якій згадав причини, чому ми святкуємо листопадовий зрив. Після паннахиди публіка пішла до церковної сади, де відбувся святочний концерт. На естраді виділяла стрілецька могила з хрестом, прикрашена вінками і вазонками. Точно в 7 годині музична банда під проводом молодого диригента Василя Поповича заграла український гімн. Далі вийшов голова місцевого відділу ОДВУ, К. Шевчук, і коротко промовою відкрив свято. Публіка повстала з місць ушанувала поляглих героїв. Далі наступило вступне слово п. Р. Дмитрова, котрий вніс виступ значіння свята, згадав про героїзм Української Армії і коротко переповів історію листопадських днів. Публіка нагородила його рясними оплесками.

В далішнім тягу програми банда грала українські пісні, між ними одну гетьмана Мазепи, за що публіка теж на-

городжувала її рясними оплесками.

Даліше церковний хор під проводом дяковця М. Сокильського відспівав досить гарно кілька пісень. Найважливішою точкою концерту була святочна промова, яку виголосила голова Українського Червоного Хреста ОДВУ, пані Середя. Її зустріла публіка рясними оплесками, бо рачестерська українська громада знає бесідницю як українську патріотку ще з часів її побуту в Рачестері, коли її муж, о. Середя, був там парохом.

У яскравих словах бесідниця представила вагу листопадового зриву та зясувала, в чому заключається роля жінки у визволенні поневоленого народу. Публіка знов нагородила її мову рясними оплесками.

Панна Анна Бігун відспівала сольно в супроводі панни Марії Сорохтей. Заступник голови відділу ОДВУ, Д. Гринів, пригадав присутній публіці наш теперішній стан, а саме те, чи ми як слід приготувані до нових, нагромаджених подій. При тій нагоді він закликав присутніх зложити жертви на визвольну боротьбу. Збірка принесла \$46.40.

Даліше шкільні діти під проводом М. Сокильського відспівали кілька пісень, а панна Катерина Федоришин виконала гарну деклямацію. Потому виступив знову хор і, виконавши кілька пісень, закінчив ними програму. Голова подякував зібраним за участь і жертви.

Зложили: Р. Шереліс \$5; по \$2: Марія Питулей, Н. Луцишин; К. Шевчук \$1.50; по \$1: М. Герула, В. Федчишин, М. Васишин, Софія Гунька, І. Матковський, В. Гранковський, П. Гринів, Анна Середя, І. Луцишин, І. Пастущин, Катерина Сипіян, В. Колдандський, С. Федоришин, Марія Крук, А. Іванів; по 50 ц.: М. Бігун, М. Андріїв, Л. Романів, І. Сидор; дрібними \$17.40, разом \$46.40. Г. Булавинець.

ШКАГО, ІЛЛ.

Архипенко дякує громадянству.

Олександр Архипенко, наш мистець світової слави, надіслав таке письмо:

Шікаго, Ілл., 26. листопада 1937.

Хвальна Редакція „Свободи“! Не знаходжу таких слів, якими міг би висказати ті почування, котрі я відчував під час бенкету, що його влаштували мої земляки в Шікаго, бажаючи тим відзначити мою працю. Я почував себе дійсно щасливим серед великого гур-

УКРАЇНСЬКІ СТІННІ КАЛЕНДАРІ НА 1938 РІК

У ГАРНИХ КОЛЬОРАХ.

- Календаріом друковане українською мовою.
- Свята означені чітким червоним друком.

РІЗДВО ХРИСТОВЕ З АНГЕЛАМИ
СЛАВА ВО ВІШНИХ БОГУ
ПРЕСВ. СЕРЦЕ ПРЕЧ. ДІВИ МАРІ
ПРИЧИСТА ДІВА МАРІА
з малим Ісусом. Христом.
ПРЕСВ. СЕРЦЕ ХРИСТОВЕ
ІСУС ХРИСТОС МІЖ ВІВЦЯМИ
ІСУС ХРИСТОС НА ОЛИВНІМ
ГОРОДІ

СВЯТА РОДИНА
СВ. ІОСИФ З МАЛИМ ІСУСОМ
АНГЕЛ ХОРОНИТЕЛЬ НАД ДІТЬМИ
АНГЕЛ ХОРОНИТЕЛЬ СТЕРЕЖЕ
дітей від поїзду.

ДІТИ ПРИ ЗАБАВІ НАД РІКОЮ
ШЕВШЕНКО, ФРАНКО І ДРАГО-
МАНИВ.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
ІВАН ФРАНКО
ПАРУБОК ПРИГРАВАЄ ДІВЧИНІ
КОЛО КРИНИЦІ
ГІРСЬКИЙ КРАЄВИД У НОЧІ
ЗИМОВИЙ ВЕЧІР КОЛО МЛИНА
ХЛОПЕЦЬ І ДІВЧИНА КОЛО
КРИНИЦІ
МОЛОДА УКРАЇНКА

ГУЩУЛ НА ПОЛОНИНІ
СИНИ МОЇ, ГАЙДАМАКИ
ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ
ПРЕЗИДЕНТ РУЗВЕЛТ
ВЕСНА НА ФАРМІ
ВЕСНА В ГІРСЬКІЙ ДОЛИНІ
ЗАХІД СОНЦЯ ЛІТОМ
МАЛА ГОСПОДИНЯ
РОМЕО І ДЖУЛІТА

• Замовлення на С.О.Д. не висилається.

"СВОБОДА"
81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

ту українців, представників нашого організованого життя. Ось та пам'ять моїх рідних про мене дітнула мене дуже й дуже глибоко й про це я ніколи не забуду. Заразом дуже прошу Хвальну Редакцію „Свободи“ помістити тих кілька слів подяки тим організаціям і громадянам, що влаштували той незабутній для мене вечір.

Остаюся з високою пошаною.

Олександр Архипенко.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ
КРАЄВІ

ТЕМС, ВЕСТ ВІРДЖІНІЯ.

На народні ціли.

Іван і Микита Магун жертвували \$10 готівкою на народні ціли. Крім того дарують позички в сумі \$13, які вони були дали на „Просвіту“, з тим, щоб ті гроші розділити так: „Просвіта“, Рідна Школа, інваліди, політичні в'язні — по \$3; на дім Лесі Українки \$3.

БРУКЛИН, Н. Й.

На інвалідів.

А. й І. Гулей зложили від себе \$5 на українських інвалідів.

БЕТЛЕГЕМ, ПА.

З забави на бойовий фонд.

Дня 21 листопада гром. Михайло й Анастасія Мушасті справляли іменини, на які за-

просили гостей. В часі гостині гості не забули за рідний край і зложили на бойовий фонд \$7. Жертвували по \$2: М. і А. Мушасті, М. Парашак; по \$1: А. Кубарич, Т. Анто-
нік; по 50 ц.: К. Білецька й А. Крупа. Гроші вислали через Обеднання.

Присутній.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“.

ДУМАЙТЕ ПРО ЦІНУ!

Ми не жадаємо від тих, котрі до нас приходять, щоб вони забули про ціну, або не питались за неї; ми з власної по-
нуки цю справу підносимо.

Як кому на тім залежить, то може переконатися з власного досвіду, що такі ціли є якнайбільш умірковані; вони є приступні для кожної родини, без уваги на обставини.

STEPHEN J. JEWUSIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS77 Morris St., Jersey City
Phone: Bergen 4-598934 E. 25 St., Bayonne
Phone: Bayonne 3-0540

ТАРЗАН НА РОЗШУКАХ.

Після кількох хвилин здивування лев кинувся до Джейна. Але Джейн показався дійсно гідною дружиною великого Тарзана. Навчавка вона вискочила на гілках, лишивши здивованого і розлюченого льва внизу. Тих кілька хвилин дали змогу Сборову схопитись обома руками за пояс і обв'язати ним своє тіло. Причепившись, він ждав, аж його піднімуть.

„Піднімай!“ — закричала Джейн на Бравна. Бравн враз з Тибсом почали піднімати перестрашеного князя. Це була повільна робота і князь цаль за цалем висувався з корчів та піднімався вгору. Та як лиш він виставив з корчів свою голову, лев закричав його і, кинувши знеохочуючу гру з Джейн, з цілої сили рванувся до місця, де був Сборов.

Сборов уже висів у повітрі. Але лев з розгону підскочив так високо, що ще своїм па-
зуром зачепив запяток його черевика. Сборов так налякався, що цілком зімлів. Його руки і ноги звисали без життя, немов з якого висільника. Але Бравн і Тибс завзято працювали, щоб витаскати його на дерево; потім вони положили його на безпечний міст.

Джейн була задоволена, що перша її стріча з правдивою небезпечкою закінчилась перемогою. Але її задоволення скоро зникло, коли вона побачила, що лев ще далі є на-
ном положення. Він знаходився внизу і не дозволяв ні її ні членам решти товариства зійти на землю. А вона знала, що леві не раз уміють довго ждати на свою жертву.

WPA РОЗВОЗИТЬ КНИЖКИ І
ОРГАНІЗУЄ БІБЛІОТЕКИ

У зв'язку з своїм планом допомоги безробітним федеральна Адміністрація Поступу Праці (WPA) виконує низку дуже різнорідних робіт і послуг, при яких дає заняття тим, що й досі ще не могли знайти праці. Між іншим, упродовж двох останніх літ розвозила книжки, журнали й іншу лектуру до близько 2,500 місцевостей, здебільша відбитих від світу і неприступних. На автомобілях, на конях і мулах, на човнах, а то й на плечах мандрівні бібліотеки доходять у такі місця, де досі книжка була річ дуже незвичайна. На відлюдних фармах, плянтаціях і зимовниках, у гірській і лісових оселях буває, що ніхто її не бачить. WPA старається постачати книжки до найближчого села, на ще ближче роздоріжжя, або й під хату родинам, що їх лектура досі складалася хіба з цінників якоїсь крамниці та старих примірників фермерського журналу.

Ті мандрівні бібліотеки тепер обслуговують якого пів мільона народу по всіх сторонах Злучених Держав. Це є тільки одна галузь книжкової справи, за яку взялася WPA. Вона влаштовує також книгозбірні на місцях та помагає місцевим бібліотекам робити каталоги і показники їх книжок, як теж опрацювати і відновити знищені томи. Вісім мільонів книжок привернено таким чином до вжитку, так, що читачі можуть ще ними добре користуватись, і бібліотеки заощадили собі багато коштів.

Особливо ті, що не розпоряджаються великими фондами, раді одержати таку поміч від WPA, що помагає їм також робити каталоги і показники та робити інші послуги, як, наприклад, влаштовує читання для дітей. Робітники WPA виробляють теж книжки і мапи для сліпих; часто роблять це люди, що самі втратили зір.

Бібліотечні підприємства WPA працюють у 32 стейтах і дають роботу приблизно 15,000 людей, здебільшого жінкам, що мусять утримувати родини. Багато між ними фахівців з бібліотечним вишколенням, що опинилися без роботи. WPA дає свої гроші тільки на платні. Зрештою кошти покривають бібліотечні комісії на місцях та повітові установи. Багато книжок і журналів люди дарують.

В Аркензо книжки з бібліотек WPA мали торік 190,000 читачів на фармах. У стейті Місісіпі вона, утримує ман-

дрівні бібліотеки в усіх 82 повітах. В Огайо стейтовий осередок розпозичує між пасажів глукхих закутин 30,000 книжок і 40,000 примірників різних журналів. У Кентукі робітники WPA розвозили книжки до 100,000 читачів.

ПОСМЕРТНА ОПОВІСТКА

Дня 28-го листопада помер у 57-тих році життя Семен Москаль, член Тов. „Любов“, від. 298-го У. Н. Союзу в Бронкс, Н. Й.

Покойний родився в селі Пашевачі, повіт Перемішль, Галичина. Похований у Катедрі у двох дітей: Анну і Михайла.

Похорон відбудеться в середу рано в годині 9-ти з похоронного заведення П. Яремича. Церковні богослужіння відбудуться в церкві св. Юра в годині 10-ти рано. Просимо всіх членів прийти на похорон, щоб віддати покойному останню прислугу.

В. П. П.

П. Сидор, секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

НА ПРОДАЖ, або до винайму 50 акров фарми, дуже дешево. Дім на 8 кімнат, стайні, курники, вода, сад, ліс. Всі знаряддя. Голдфрід на таку адресу:

M. PASTUCH,

Box 144 R. L., Frenchtown, N. J.

НЮАРК І БРІНГТОН, Н. ДЖ.

ІВАН ВОРОНА, український краєвець і кушнір. Шне нові убрания. Чистить, переробляє і наплавляє.

141 — 19th AVENUE,

(Cor. 22nd Street)

IRVINGTON, N. J.

Telephone: ESSEX 3-6361

На всіх імпрезах і весіллях

„Радіо Оркестра“

М. А. СЕРБЕНСЬКОГО

Обслуговує і найкращіших.

169 AVE. A, NEW YORK CITY.

Телефон: ALgonquin 4-4952

МИРОН ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Без ріжнни, як далеко поза Нью-Йорк. Враз потреби телефонуйте до нас. Обслуговує щиро і чесна. — Office:

383 MORRIS AVENUE,

cor. Springfield Ave.

NEWARK, N. J.

Phone: Essex 3-5347

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ В БРОУК, БРОУКЛІН, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 E. 7th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel.: Orchard 4-2563

BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE (cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel. Melrose 8-6577.

ІВАН БУНЬКО
Новий Український Удирствейкер
аряджує погребам по ціні так низькій, як \$150. Обслуга найкраща.

JOHN BUNCO

Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th St., NEW YORK CITY.

Dignified Funerals at low as \$150.

Telephone: Orchard 4-8003

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“.